

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIV. De Stella, quae saepe cernitur in porticu juxta columnam Symeonis, quam scriptor hic & alii complures viderunt: & de capite ejusdem sancti Symeonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

dentur magnitudine sua abunde testantur, qualis quantusque fuerit vir DEI Symeones. Adjacet capiti catena ferrea quam ille collo gestaverat: cui utpote laborum loci gloriosum corpus honores ipsi a Deo concessos communicavit. Nam ne mortuum quidem Symeonem, earum illud ferrum defecit. Hujus porro viri res gestas figillatim percererem, tum mihi narranti, tum legentibus non mediocrem fructum allaturas, nisi Theodoritus, ut jam dixi, eas fusius exposuisset.

CAP. XIV.

De stella, qua saepe cernitur in porticu juxta columnam Symeonis, quam scriptor hic, & alii complures viderunt: & de capite ejusdem sancti Symeonis.

IAm vero aliud quidpiam quod ipsemet vidi, huic historiae inferam. Atdebam incredibili cupiditate visendi delubrum sancti illius viri. Distat autem illud ab urbe Antiochia stadiis trecentis, situm in ipso montis vertice. Mandram indigenam vocant: quod nomen a sanctissimo Symeone ei loco inditum videtur, eo quod illic asperiori disciplina se se exercuisset. Et montis quidem acclivitas, ad viginti usque stadia protenditur. Templi autem fabrica formam crucis refert, ex quatuor lateribus porticibus ornata. Ex adverso autem illis oppositae sunt columnae, e lapide polito pulchre fabricatae, quibus tectum venuste admodum in sublime attollitur. In medio atrium est subdivale, summo artificio elaboratum: In quo columna illa stat quadraginta cubitorum, in qua terrenus ille Angelus caelestem vitam exegit. In tecto supradictarum porticum cancelli sunt, quos nonnulli fenestras vocant, tum ad atrium superius memoratum, tum ad porticus vergentes. Ad laevum igitur columnae latus, ipse cum reliqua populi multitudine ibi collecta, saltantibus circa columnam rusticis, vidi in fenestra stellam immentem magnitudinis, per totam fenestram discurrentem atque radiantem: neque id semel, aut iterum, ac tertio, sed saepius: eandemque crebro evanescentem, atque iterum subito apparentem. Quod quidem non nisi diebus festis, quibus sancti viri memoria quotannis recolitur, fieri solet. Sunt etiam qui dicant: nec fides deroganda est miraculo, tum ob

A κηρύσσοντες, οὓς τε κηλόπος καὶ πληροῦς ὁ ἀνθρώπος ἔδει γέγονε συμειώνης. ταῦτα οὐκ εἰς ἴδιον ἀποκατέστη, ἀλλ' ἐκείνη μέγ' ἐπὶ πολυμήθων καὶ διαβηδύσαντων μάτρησιν θεῶν γενῶν μέγα δέδωκεν. ἐδεδίξαν δὲ πάντες τὸν συμειώνην, ὃ ἑρασιῆς ἀπελάπε σίδηρον ἕτω τὸ κατ' ἑκάστον αὐτὸν ἐκλίθηεν, ἐμοί τε τῆς διηγήσεως ἀσχετοῦμαι, καὶ τοῖς ἐπιφυλάττειν, ἐκ τῶν ὑπὸ λαϊότερον ταῦτα θεοδωρεῖται, ὡς ἐφ' ἑλίπων, ἐπεπρόνηο.

Κεφ. ιδ.

B Πειρὶ τῆς πολλῆς φαινομένη ἀστὴρος ἐν τῇ πειρῇ τοῦ Σαῦθ' ἐστὶν ὁμοίαν. ἐν τῷ ἑαυτῷ οὐρανῷ καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῆς τῆς κεφαλῆς τῆ ἀγίας.

Θεῶν ἡ καὶ ἑτέρω ὄντεράματα, τῆς ἱερῆς ἀστρονομίας. Ἐπὶ δὲ τὸ τελεῖον τῆς ἀγίας θεοσαῦθ' δόξα καὶ θεοπόρου σαρδίοις μάλας πριακοσίαις, κείμενον ἐκείνη ἀντὶ τῆς ὀρθῆς τῆς κορυφῆς. μανδραμὶν ἀπὸ κηρύσσει καλῶσι, τῆς ἀσκησεως οἰκίας τῆς παναγίης συμειώνης τῆς ἀσκησεως οἰκίας ὡς καὶ ἀποκάλυψη. διηκῆ δὲ τὸ ἀσκησεως ἵερῆς ὀρθῆς σαδίας εἰκοσι. ἡ ἴδιον οἰκία μία, συγκείμενη μὲν σαυρῶν δίκην, ἐκ τῆς τεσσάρων πλευρῶν σοῦθ' κοσμημένη ἀσκησεως χαταῖ τῶν ταῖς σοῦθ' κίονες ἐκλίθηεν ἕξαστα ποικηροῦν ὑπερπέπτες, ἔν μάλιστα τῶν ὀρθῶν εἰς ὑπὸ ἐπαύριον. τὸ δὲ γε μέγα ἀντὶ ὑπαίθεος ἑστὶν μάλιστα πλείους ἔξαγγελίας τῆς τέχνης. ἔθρα ὁ τῆς παρακοῦ ἀπὸ τῆς ἱερῆς ἱερῆς, ἐν ᾧ τὸν ἐρασιῆν διηκῆ βιον ὀρθῆς ἑστῆσεν ἀγγελῶν πρὸς τῆ ὀρθῆς τῶν ἱερῶν λεγομένων σοῦθ' κλειτεῖα κατὰ θεοσαῦθ' θυρεῖδας ἑστοι καλῶσι, πρὸς τῆ τῆ λεγομένων ὑπαίθεος, πρὸς τῆ τῆ ἀσκησεως οἰκίας ἀποκλειόμενα. κατὰ τὸ λαϊκὸν τῶν ἱερῶν τῆ κίονος, ἐν αὐτῶ τῶ κλειτεῖον τῆ θεάματα μέγα παντός ἔστιν ἀπὸ τῆ ἀντὶ δὲ τῆ ἀγροικίαν ἀπὸ τὸν κίονα χορδῶντων, ἀσέρεα ὑπερμεγέθη κατὰ πάντων τῶν θυρεῖδων διαθεόντες τῆ καὶ σελαγγίστα ἐκ ἀπάς, ἔθρα, ἔθρα, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱερῶν ἱερῶν πανόμνηον τῆ ἀντὶ συχῶς καὶ τῶν ἱερῶν ἱερῶν φαινομένων ὀρθῆς γίνεσθαι ἑστῆσεν ἐν τοῖς ἑξαπλοῦς μνημείοις. εἰς δὲ τῆ λέγεται, καὶ ἐκ ἀπὸ ἱερῶν τῶ θεάματα, ἐκ τῆ

της των λεγοντων εν πιστας, η των αλλων ων περι
 τε εαμεθα, οτι η αυτο δη το προωπειον αυτη
 τε θεαντα, ω δε τε κακεισε περι πια μρον, τλω
 σπηνην καθεμδρον, τλω κεφαλω παρα κε-
 καλυμδρον ωσπερ ειωθη. ωδε ε χωρε γνω-
 μδροι ανδρες αφυλακως εσασι, μη των σφων
 νωθφωρων τον κιονα πολλακις φενοσεντες.
 φυλακη δε πες ες το ακριβεσατον, εκ εχω ανθ
 στα λεγειν, ως αν γυνη μη φοιλη των ανακτο-
 ρων εσω. εζω η περι τας φλιας εσωσαι τεθη-
 πασι το θαυμα. ανικρυγητη σπλαγιστη
 ας ερη, η μια των θυρων εστιν.

Auctoritatem eorum, qui id affirmant,
 tum propter alia, quæ nos vidimus: se
 ipsam illius personam vidisse, huc atque
 illuc volitantem, promissâ barbâ, & ca-
 pite thiara obvoluto sicuti consueve-
 rat. Ac viri quidem, qui eò loci vene-
 rint, libere ingrediuntur, unâ cum ju-
 mentis suis columnam læpius circume-
 untes. Cavetur autem diligentissime,
 qua de causa equidem nescio, ne mulier
 ulla in templum ingrediatur. Itaque
 illæ extra templum in ipso limine con-
 sistentes, miraculum adspectant. Una
 enim ex portis delubri sita est è regio-
 ne stellæ radiantis.

Κεφ. 16.

Περί τῆς ἀγίας ἰσιδώρου τοῦ παλαιῦντος, καὶ συνιστῆ
 τῆς κυρίας ἐπιζώουσα.

CAP. XV.

De S. Isidoro Pelusiota, & de Synesio
 Cyrenarum Episcopo.

Επι της αυτης βασιλειας διεπερε και
 ισιδωρο, εκλεθη δρωτη τλω ποιησω,
 εργω τε η λογω πασι διαβοηθη. ος
 ετω μρω τλω σαεκα τοις πονοις εξετηξεν,
 ετω η την ψυχην τοις αναγωγικοις εθιανε
 λογοις, ως αγγελικον εθιγης μελετην βιον,
 σηλην τε ζωσαν διαπαυλος ειναι, βιε τε μο-
 ναδικε και της ες θεον θεωρειας. γεγραπται
 εη αντω πολλα μεν εετερα, πασης ωφε-
 λειας εμπλεα γεγραπται η προς κυριλλον
 τον αοιδιμον, εξων μαλιστα δεικνυται η θε-
 απεσις συνακμασαι τοις χρονοις ταυτα μοι
 κομψως ως διωαλον πονεμρω, φερε και
 συνεσι η κυρηαι ες μεσον ηκετω, τη οι-
 κεια μνημη κοσμησων τλω διαλεξιν. εδω ο
 σωισα, ην μρω αλλα παντα λογι.
 φιλοσοφια η ετ ες το ακροτατον εξησ-
 κησεν, ως και πασα χριστιανων θαυμαδηναι,
 τη μη παρπαθεια η ανηπαθεια κεινον.
 των τα ορωμενα. πεετασι εη αντον της
 σωηρωδης παλιγγρεσιας αξιωθηναι, και
 τω ζυγον της ιερωσυνης υπελετην, επω τον
 λογον της ανασασεως πασαδεχομενον, εδ ε
 διαξεν ετελοντα ευθυβολως ευμαλα σο-
 χασαμενοι, ως ταις αλλαις ανδρος δε-
 ταε εψεται και ταυτα, της θειας χαρι.
 μηδεν ελλειπες εχεν ανεχομηνε, η εκεψου-
 σταν της ελπιδ. οιοσ γδ η οσ γεγονε,
 τεκμηρωσι μεναι κομψως απω και λογίως
 μεε την ιερωσυνην απεποιημεναι εθισολα,

Ejusdem Theodosii principatu cla-
 ruit Isidorus, cujus ut poetico ver-
 bo utar, latissima est gloria, & qui cum
 ob res gestas, tum eloquentiæ causâ, ubi-
 que celebratur. Hic usque adeo cor-
 pus suum laboribus maceraverat, & a-
 nimum arcanis ac sublimioribus do-
 ctrinis saginaverat, ut Angelorum vi-
 tam in terris duceret, & spirans quedam
 imago perpetuo esset, tam vitæ mona-
 chicæ, quam divinæ contemplationis.
 Scripsit autem cum alia plurima, mul-
 tiplici utilitate referta: tum ad celeberrimum
 Cyrillum nonnulla, ex quibus
 manifeste colligitur, illum iisdem tem-
 poribus, quibus admirandum Cyrillum
 floruisse. Sed quoniam hæc, quantum
 fieri potest, exornare contendo, prodeat
 jam in medium Synesius Cyrenensis,
 qui sui nominis claritate historiam no-
 stram illustret. Hic igitur Synesius, tum
 reliquis disciplinis excultus fuit, tum in
 philosophia adeo excelluit, ut admira-
 tioni esset etiam Christianis, his scilicet
 qui neque odio, neque gratia adducti,
 de rebus judicare solent. Perluadent
 igitur illi, ut salutaris regenerationis la-
 vacrum perciperet, & sacerdotii ju-
 gum subiret, tametsi resurrectionis do-
 ctrinam nondum suscepisset, neque ita
 sentire vellet: recte omnino conicien-
 tes, ad reliquas ejus viri virtutes ista ef-
 fe accessura, cum divina gratia nihil
 imperfectum habere sustineat. Nec
 spes eos fefellit. Qualis enim &
 quantus exstiterit, abunde testantur,
 tum Epistolæ post susceptam sacer-
 dotii dignitatem eleganter & doctè
 Mm